

РЕШЕНИЕ

№ 2389

гр. София, 10.04.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 21.03.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **10424** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е жалба на М. С. К. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед № 3099 от 08.10.2016 г. за задържане на лице за срок от 24 часа, издадена от старши полицай К. И. И. - полицейски орган в отдел „Специализирани полицейски сили“ при СДВР.

В жалбата се твърдят допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материална незаконосъобразност на заповедта. Отрича се наличието на данни за извършено престъпление от жалбоподателя. Твърди се, че самият жалбоподател е пострадал от престъпление – срещу автомобила, с който пътувал, имало стрелба с огнестрелно оръжие. Направено е искане за отмяна на заповедта.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания. Иска отмяна на заповедта и присъждане на разноските по водене на делото.

Ответникът – старши полицай И. се явява лично, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена. Същото становище изразява и процесуалният представител юрк. Ц..

Съдът, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е бил задържан на 08.10.2016 г. в 23.10 ч. и е освободен в 22.25 ч. на 09.10.2016 г..

Като основание за задържане на лицето в заповедта е посочено установяване на съпричастност към престъпление по чл. 115 от НК. По делото е представено удостоверение, изготвено от началник 03 сектор „Човешки ресурси-РУ“ към отдел „Човешки ресурси“-СДВР, с което се установява, че издателят на процесната заповед към датата на издаването ѝ е заемал длъжността старши полицай в 02 взвод, 01 група, 01 сектор „Специализирано подразделение за охрана на обществения ред“ към отдел „Специализирани полицейски сили“ при СДВР.

По време на задържането е извършен личен обиск на задържаното лице, при който са намерени 3 бр. телефонни апарати, 1 кутия цигари, 1 брой ключ за лек автомобил, банкноти и монети, описани в протокол. Няма данни за извършването на други процесуално-следствени действия с жалбоподателя по време на задържането му.

В съдебното производство са изискани доказателства от ответника относно фактическото основание за задържане на жалбоподателя. По делото е постъпила справка относно движението по ДП № 513 ЗМК 350/2016 по описа на СДВР, пр. пр. № 17070/2016 г. по описа на СГП, съгласно която наказателно производство ДП № 2946/16 г. по описа на 06 РУП-СДВР, пр. пр. № 40590/16 г. по описа на СРП е счетоно за образувано на основание чл. 212, ал. 2 НПК, с извършен на 09.10.2016 г. оглед на местопроизшествие и е водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 338, ал. 1 НК.

Във връзка с искане на Ал. А., М. К. (жалбоподател в настоящото съдебно производство) и Е. З. делото да се из земе от СРП и да се укаже наказателно преследване за престъпление по чл. 116, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 18, ал. 1 НК, в Постановление на СГП от 26.10.2016 г. е прието, че не са събрани достатъчно факти, от които да се направи такъв извод, но прокурорът е разпоредил разширяване предмета на разследване и е дал указания за конкретни процесуално-следствени действия. Изрично е указано, че при установяване на достатъчно факти за извършено престъпление от компетентност на СГП, в т. ч. за престъпление по чл. 116, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 18, ал. 1 НК, делото да се изпрати своевременно. По повод жалби срещу горепосочения акт, с Постановление на САП от 27.12.2016 г. е отменено постановлението на непосредствено долустоящата прокуратура и са указани фактите, които са намерени за неустановени и действията, които трябва да се извършат за тяхното установяване под ръководството и надзора на СГП, а предметът за разследване да е за престъпление по чл. 116, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 18, ал. 1 НК. Междувременно наблюдаващият прокурор е иззел делото от 06 РУ-СДВР и е възложил разследването му на СДВР, където е заведено под ДП № 513 ЗМК 350/16 г. по описа на СДВР. След произнасянето на САП делото е заведено в СГП под пр. пр. № 17070/16 г. по описа на СГП. По делото няма привлечени като обвиняем и задържани под стража лица, респ. не са определяни мерки на процесуална принуда и отговорност по отношение на такива лица. Жалбоподателят К. е разпитан като свидетел.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

Относно процесуалната допустимост на жалбата:

Оспорването е срещу административен акт, подлежащ на оспорване, извършено е при спазване на законоустановения срок и от процесуално легитимирано лице. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

По съществува на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При извършената проверка на сочените от жалбоподателя основания за отмяна на административния акт и основанията по чл. 146 от АПК съдът установи, че административният акт е издаден от компетентен административен орган – полицейски орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР и при условията на оперативна самостоятелност. Спазена е установената писмена форма на административния акт. Съдът не установи съществени нарушения на административнопроизводствените правила – видно от посочената разпоредба на чл. 115 от НК в оспорената заповед жалбоподателят е бил наясно за какво престъпление е задържан, макар и да не е бил съгласен с качеството, в което е бил задържан – жалбоподателят отрича, че е извършител на престъпление и настоява, че е пострадал от такова.

Налице е обаче противоречие на материалноправните разпоредби – от събраните по делото доказателства не се установяват данни за извършено от страна на лицето престъпление, поради което не са изпълнени предпоставките за приложение на материалноправната разпоредба на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Напротив, по жалба на задържаното лице е образувано наказателно производство за престъпление по чл. 116, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 18, ал. 1 НК. Налице е отменителното основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

На следващо място се установява и несъобразяване с целта на закона – отменително основание по чл. 146, т. 5 от АПК. Със задържането е нарушен принципът на съразмерност, приложим в административното производство - чл. 6 от АПК. Задържането за срок от 24 часа по реда на чл. 72 от ЗМВР е ПАМ, която в зависимост от случая би могла да има превантивен или преустановителен характер. Задържането по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР съставлява ограничаване на правото на свобода и съгласно чл. 5, пар. 1, буква „с“ от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи по изключение е приложимо с цел да осигури явяването на лицето пред предвидената в закона институция при обосновано подозрение за извършване на престъпление или когато обосновано е призната необходимостта да се предотврати извършване на престъпление или укриване след извършване на престъпление. В конкретния случай приложената ПАМ не се оправдава от никоя от тези цели. Самоличността на лицето е била установена. По делото не се установява със задържането на жалбоподателя да е предотвратено или преустановено извършването на престъпление. Не е имало и данни за опасност от укриване на жалбоподателя. Със задържането правата и законните интереси на жалбоподателя са засегнати в по-голяма степен от необходимото от гледна точка на целта, за която се издава административният акт. В този смисъл са Решение № 13336 от 24.10.2012 г. на ВАС по адм. д. № 13969/2011 г., Решение № 3475 от 9.03.2012 г. на ВАС по адм. д. № 5290/2011 г., V о., Решение № 4768 от 2.04.2012 г. на ВАС по адм. д. № 6326/2011 г., V о.

По изложените съображения оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна на основание чл. 146, т. 4 и 5 от АПК.

Относно оплакванията на жалбоподателя, че по време на задържането е получил наранявания по главата, причинени от полицейския орган, съдът не следва да ги обсъжда и преценява дали са основателни, тъй като предмет на съдебен контрол в настоящото производство е единствено законосъобразността на индивидуалния административен акт, а не фактическите действия, които предхождат издаването му

или служат за привеждането му в изпълнение.

При този изход на делото на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разносните по водене на делото в размер на 510 лв., от които 500 лв. платено адвокатско възнаграждение, за което по делото е представена разписка (л. 74), и 10 лв. платена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отд., 4-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 3099 от 08.10.2016 г. за задържане на М. С. К. ЕГН [ЕГН] за срок от 24 часа, издадена от старши полицаи К. И. И. - полицейски орган в отдел „Специализирани полицейски сили“ при СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати в полза на М. С. К. ЕГН [ЕГН] разносните по водене на делото в размер на 510 лв. (петстотин и десет лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: